

List Filipským

Desátý díl

F 4,2-9

1. Výzva k usmíření (verše 2-3)

Dvě sestry ve filipském sboru spolu měly nějaký spor. Nevíme, v čem přesně jejich neshoda spočívala. Měla ale jistě výrazný dopad na společenství, poněvadž Pavel se o sporu zmiňuje v dopise pro celý sbor. Apoštol musel o důvodu sporu vědět. Neřeší však, která ze sester má pravdu a která ne. Místo toho sestry prosí, aby „*totéž myslely v Pánu*“ (tak doslova v řečtině ve verši 2). Jistě tu měl Pavel na mysli to, co už psal dříve: „...*dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, ...*“ (F 2,2 ČEP) A: „*Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: ...*“ (F 2,5 ČEP) Jako křesťané a Boží děti máme vždy hledat smíření a jednotu s těmi, kdo jsou Boží děti jako my. Výsledkem tohoto úsilí ale nemusí být to, že budeme mít na vše stejné názory. Můžeme se shodnout i na tom, že spolu v něčem prostě nesouhlasíme a i tak se můžeme mít navzájem rádi a respektovat se.

Pavel se obrací na nějakého bratra (snad staršího/episkopa ve filipském sboru) s prosbou, aby znesvářeným sestrám pomohl. Pavel neříká přesně jak, zřejmě bratru důvěřoval. Jistě to byl zralý a moudrý křesťan. Je možné, že v textu se vyskytuje vlastní jméno tohoto muže. Slovo „druhu“ v ekumenickém překladu ve verši 3 je překladem slova SYZYGOS (= ten, kdo je zapřažen do stejného jha, tedy: druh). Jméno onoho bratra mohlo být Syzygos. Mnohdy je to tak, že když jsme s někým ve sporu, potřebujeme pomoc od někoho třetího. Pavel si obou sester vážil. Přijímal je jako své spolubojovnice, jako ty, kdo spolu s ním (a s Klementem a dalšími) pracovaly pro evangelium. Patřily asi k prvním věřícím ve Filipech. Společně s Lydií mohly patřit k ženám, s nimiž Pavel a jeho přátelé navázali kontakt u řeky poblíž města (Sk 16,13-14). Nepochybně věřil, že i jejich jména jsou zapsána v knize života (Da 12,1; Zj 13,8; 17,8; 20,12.15). Nepochyboval o opravdovosti jejich víry v Ježíše Krista, o jejich spasení. I jako Boží děti se můžeme někdy nechat lapit do sítě svárů a neodpuštění. A pak třeba potřebujeme i pomoc ze strany ostatních bratří a sester.

2. Výzva k radosti (verše 4-7)

Už vícekrát jsme se v listu setkali s výzvami k radosti (F 2,18; 3,1) a tady ve verši 4 máme další z nich. Křesťan má důvod k radosti, který mu zůstává za všech okolností. Tím důvodem je sám Pán Ježíš a to, kým křesťan v Pánu Ježíši je. Ani nemoci, ani finanční problémy, ani nepřátelství lidí nemohou změnit to, že jsme Boží děti. Pán Ježíš zůstává stále tentýž, proto se z něho a v něm můžeme stále radovat.

Boží děti mohou být mírnými lidmi podle příkladu Kristova. Mohou bez

reptání a rozčilování snášet i nespravedlivé jednání ze strany druhých. Vědí totiž, že Pán je blízko, že se blíží druhý příchod Pána Ježíše Krista. Tehdy bude na světě zjednána spravedlnost.

Naše radost z Pána Ježíše je často zakalena nejrůznějšími našimi starostmi. Jako Boží děti si ale naše starosti nemusíme a nemáme nechávat pro sebe. Prosby, které se týkají našich starostí, máme předkládat Bohu. Apoštol nám připomíná, že k těmto svým prosbám máme připojovat také děkování Bohu. Můžeme děkovat Bohu, že je naším Otcem, že nás zachránil. Můžeme děkovat Bohu za vše, co už pro nás vykonal. Můžeme Bohu děkovat za to, že se mu můžeme svěřit atd. Když Bohu opravdu svěříme své starosti, stane se to, o čem se píše ve verši 7. Pokoj Boží bude podobně jako voják střežit naše nitro a naši mysl. Je to pokoj převyšující každé pomyšlení. Jedná se tedy o skutečnost nad naším rozumem, pouhým rozumem nevysvětlitelnou a nepochopitelnou. Okolnosti, v nichž se nacházíme, mnohdy k tomuto pokoji nedávají zřejmý důvod. Je to dar Boží. Víme, že už na své problémy nejsme sami.

3. Výzva k přemýšlení o dobrých věcech (verše 8-9)

Naše myšlenky jsou semeny našich činů, našeho chování. Proto je velice důležité, čím naši mysl plníme. Jistě i proto apoštol vyzývá filipské křesťany, aby přemýšleli o dobrých tématech (v. 8). Výzva platí samozřejmě pro křesťany všech dob, tedy i pro nás. Naši mysl bychom především měli plnit Božím slovem. Potřebujeme Bibli nejen číst, ale také učit se částem Bible zpaměti. Můžeme číst dobré křesťanské knihy. Z Pavlových slov však vyplývá, že i mezi lidmi, kteří nejsou křesťany, lze nalézt témata, o kterých stojí za to přemýšlet. Například můžeme přemýšlet o hrdinských činech, které někteří lidé podnikli. Nebo o užitečných vědeckých objevech. Důležité je ale to, aby námět našeho přemýšlení měl ty vlastnosti, o kterých Pavel ve verši 8 mluví.

Apoštol Pavel dal Filipským slovem i skutkem názorný příklad křesťanského života. Vyzývá je k tomu, aby ho napodobovali. Opět tu mluví se sebevědomím člověka, který ví, že jde po správné cestě, že následuje Ježíše Krista. Proto může druhé bez obav a rozpaků vyzvat k tomu, aby ho napodobovali. Budou-li ho Filipští napodobovat, Bůh pokoje bude s nimi. Povede je, bude je chránit. Stejně ujištění platí všem, kdo následují příklad Krista a jeho apoštolů.

Otázky k zamyšlení a rozhovoru:

*Jak můžeme pomoci dvěma bratrům či sestrám, kteří spolu mají vážnou neshodu?
Co nám může bránit v tom, abychom Bohu předkládali své žádosti?
Za co obvykle dostávají lidé státní vyznamenání?*